

VERSLISTA

verslista@googlegroups.com

GONDOLATOK FESTMÉNYEKRE 02.

Dezső Ilona Anna: Virágok 1.

VIRÁGOK 1.

Kutasi Horváth Katalin: Az írisz bűvöletében

Bársonyos nőszirmom, kis kertemnek éke,
Fekete országom illatos kelléke!
Megszépítéd létem a tavaszt köszöntve,
Illatod elbódít, fogva tart örökre.
Sokszínű szivárvány gyönyörű istene,
Írisznek becézlek, hadd csodáljam kelyhed!
Színek bontója vagy, Babits is megszólít,
Szép idők követe, idézed Júnót is.
Zeusz hírnökeként elvarázsolsz minket,
Kevély szíveinkre békességet hintesz.
Ha tényleg ráunsz majd a múltra és jelenre,
Jósolj akkor nekem, szódd az én szövetem!
Világszínház nyílik szirmaidat tárva,
Titkaidat lesem, egyre csak furcsállva:
Milyen tarka világ tükröződik benne!
Fények játékában ringatod a kedvem...
Nincs többé szürkeség, nincs egyhangú ének,
Beszédes színterület bújhat át a lélek.
Kacér nőiségnek báját csillogtatod,
Lenge szoknyácskáknak üde selymét adod,
Felemeled karod, pőrén tárulkozol,
Ibolyát idézve szerénységet hozol.
Arany nektárodát porzódon hordozod,
Elidőzik szemem sok kecses fodron.
Szeszélyesen szabdaltszerű rafinált küllemed
Rabjává tesz engem, megszépül jelenem.
Ha Zephirosz egyszer elrejt majd előlem,
Meggfestem valódat, megőrzök belőled!

Dobrosi Andrea: Szerelmem vagy

Bársonyteted élém terítéd,
mert tudod,
az álmok hintalováról egyszer
ledob a viharos való,
eljön az idő, mikor ébredek.

S ha már idefolytál
gondolataim tavasz-medrébe,
eszmélettel szédítesz, szemem vetítóvásznát
lilává karcolod, ahogy a természet üde zöldje közt
megbújsz és előbukkansz.

Határtalanul hirdeted, bársonyod nem halott,
s nekem megszeppeni sincs időm,
szelíden mégis fényeddé ámulok,
amint szirmaiddal rám fested a megújult csodát,
simogatsz, miközben belőlem épp szökik a pislogás.

Élvezem illatod, varázsodat,
mintha mindig velem lennél,
te, a sohase más,
csak az örök tisztaság, mely átölel,
szüntelen csak át.

Úgy érzem magam, mint bibéd,
akár fészke lennél,
vagy szárnyaddal oltalmaznál,
miként madáranya gyermekét,
egyre csak vágyom hozzád.

Átszövöd hajnalokra létem,
s ahogy a horizonton
elnyújtózik aranyban a nap,
a szívembe lát:
szerelmem vagy, kis virág.

Bodó Csiba Gizella: Lélekajtó

Mint ki lelkét tárja ki,
Lila-bársony szirmai,
Mint ki titkot árul el,
Hallgatózik és nyelvel,
Oly eredeti, s oly változó,
Szemérmes és kínálkozó,
Mint egy főhajtás,
Illatos kehely, elbódít,
Megtölt az édenkerttel.

Lám Etelka: Köszöntelek, Tavasz

Az ég és a villámok ura,
Zeusz isten,
sötét, gomolygó felhőket görgetett maga előtt.
Szélvészt és záporosót küldött a Földre.
A viharos esőcseppek kis ezüstharang-kopogással
csurogtak végig az ablaküvegen, a hálószobámban.
Hirtelen, álmosan ébredtem, és beszippantottam
az eső finom illatát, érezve a Tavasz jöttét.
Majd az elcsendesedett szél
sóhajtott egy nagyot,
és elkergette a fekete felhőket.
S az imádott, fénylő Napunk ismét uralta az eget és földet.
Aranykelyhéből szétszórta sugarait a természetbe,
majd felszárította az esőcseppeket.
Én már frissen, üdén tekintettem ki az ablakon.
Rácsodálkoztam a halványkék, lila virágokra.
A kibomló bimbók kék-fehér szirmai
megcsillantak az esőcseppek.
Tündérkertet varázsoltak,
bódító virágillatot hoztak nekem.

A szelíd szellő meglegyintette arcomat
selymes, bársonyos simogatásával.
A boldogság madara fuvolázott szívembe.
Hazája ott van, a kék üveghegyeken túl,
ahol nincs bűn, se hazugság,
és nem ismerik a hamisságot sem.

Hanyecz István (shf): Írisz kékben

Színek varázsa
kápráztat el tavasszal
kék színű virág
*

Elektra lánya
szivárvány istennője
a görög Írisz
*

Alak és forma
Természet nagymestere
képen éled ma
*

Csendélet szépe
csalogat szemet kékre
Írisz világa
*

Szivárvány égen
virág gyönyörű kékben
ragyog itt képen
*

Nőszirmok kékben
görögök istennője
Írisz szépével
*

Mukli Ágnes: Csupa kék

Keresem a tavasz kikelet-virágát,
lepkeszárnyat bontó kéklő égen,
csobbanó pataknak tiszta kék vizében.
Virágfakadásnak fodros, borzas selymén,
kibomlott virágok illatozó kelyhén,
teliholdban fénylő jácintok nyugalmán,
liliomszirmok azúrkék szerelmén.
Keresem az arcod álomtalan éjben,
reménytelenségben, fájó könnyörgésben,
múló idők eltékozolt csókján,
zöldülő erdő rügyező bozótján.
Talán a tavasz meghozza az álmom,
szemed kékjében nyílik kikelet-virágom.

Dittrich Panka: Kék szirmaink

Virágszirmok kéken, levelek, emlékek,
szürkeségből ébred, szépül már a lélek,
mint várakozó eső, szinte észrevétlen,
kis napsugarat is lel nyárból bérelt része,
díszelegve pihen napnak zizzenése,
föld illatát érzem, úgy húz, hív a léte.

Harmatos fű nyomán is egymásra talál,
az ábrándos vágyban él a színes talány,
gyenge lázban, csendben, valóságnak vélem,
kéknek árnyán lelve álmokat az élet.
Vég nélküli napok mosódnak a szélben,
világ hátán, levelek közt, fenn az égen.

Varga Katalin: Violaszín csoda

Benne vagy a szememben, ujjaimmal érzlek.
Kelyhed csodás lágyságát álmaimban élem meg.
Violaszín csodavirág, csak csodálni tudlak.
Harmat simogassa gyengéden bomló szirmodat.
Ajándékba szánlak, barátom névnapjára.
Jussak eszébe, ha ránéz kedvenc virágomra.

Vermes György: Íriszek

Képen keringenek a csodás íriszek,
Olyan szépek, hogy én már mindent elhiszek.
Hívja már a tavaszt,
Nézd meg a kis ravaszt!
Egy ilyen szép festményt magam is elviszek!

Lektorálta: Koncz-Kovács Anna

*A Barátok Verslista honlapja:
<http://portal.verslista.hu>*

*A Képzeld el... irodalmi folyóirat honlapja:
<http://www.kepzeldel.hu>*

*Az Irodalom Feketen-Fehéren c. folyóirat honlapja:
<http://poeta.hu/feketen-feheren>*

*A Poéta Irodalmi Portál honlapja:
<http://www.poeta.hu>*
